

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Δια τὰς Διατρ. τὸν στίχ. λ. 25
Δια τὰ Δικαστικά τὸν » λ. 15
Δια τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχ. 6

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛῆ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1861.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐχομεν τάχιστα ἐν τῷ μέσῳ μας τὴν Α. Μ. τὸν Σ. ἡμῶν Ἀνακτα καὶ ἡ παρουσία του ἐλπίζομεν νὰ καθησυχάσῃ ὀλίγον τὰ πνεύματα διὰ τῆς μεταρρύθμισσεως τοῦ ὑπουργείου.

Ὡς καὶ ἄλλοτε εἶπομεν, ἡ Ἑλλάς δὲν νύτυχασε κατὰ τὸν ἀνεξάρτητον αὐτῆς βίον ν' ἀναδείξῃ ἑξοχόν τινα ἄνδρα ἐνώπιον τοῦ ὁποίου νὰ σιγᾷ πᾶσα ἀπαίτησις καὶ ἀντιζηλία.

Πολλοὶ οἱ ἀξιούντες πολιτικὴν ἀξίαν καὶ βαρύτητα ἀλλ' αἱ πολλαὶ αὐταὶ ἀξιώσεις ἴσα ἴσα ἐνδεικνύουσι ἡν ἔλλειψιν ἐξέχου ὡς εἴρηται πολιτικῶν ἀνδρῶν.

Ἀπεδείχθη ἐκ τῶν προηγουμένων, ὅτι ὁσάκις ἐφάνη ἰσχυρὰ ὁπωσοῦν ἀντιπολιτεύσεις, αὐτὴ ἐν γένει ἐκ προσωποποιήσεων ἐξεπήγασε καὶ ἐπὶ τοιούτων ἀρχῶν καὶ ἀξιώσεων ἦτον ἐπωποδομημένη.

Ἀπεδείχθη ἐπίσης, ὅτι ὁσάκις ἐξηκονομήθησαν αἱ ἀπαιτήσεις αὐταὶ ἔπαυσε ἡ ἐμετρίασε πολὺ ἢ πρὸς ἀντιπολίτευσιν τάσις καὶ ἐφ' ἱκανὸν τὰ πράγματα ἐβάδισαν ἡσύχως.

Δυστυχῶς ἡ Ἑλλάς εἶναι μικρὰ καὶ δὲν δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ τόσας ἀπαιτήσεις, αἱ πολιτικαὶ δὲ περιστάσεις εἰσὶν τοιαῦται ὥστε πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον δὲν προσδοκῶμεν ἐπέκτασιν χώρας, εἴτε κατὰ παραχώρησιν ἐξ ἀνάγκης πολιτικῆς, εἴτε ἐκ κινήματος ἐθνικοῦ.

Τὶ ποιητέον λοιπόν; Ἐπειδὴ, οὐδεὶς δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι οἱ νῦν ὑπουργοὶ ἔσωσαν τὸ ἔθνος ἢ ἔφερον αὐτὸ εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμὸν τῆς προόδου καὶ τελειοποιήσεώς του, ἀλλ' ὅλοι μας συνομολογοῦμεν, ὅτι δὲν ἔπραξαν μὲν οἱ νῦν ὑπουργοὶ ἐθνικὸν τι κακὸν οὐδὲ παρημέλησάν τι ἐκ τῆς δυνάμεώς των ἐξαρτώμενον πρὸς τὸ καλὸν του, ἀλλὰ καὶ δὲν ἔκαμον ἑκτακτα καλὰ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους πλείοτερα τῶν ὄσων οἱ προκάτοχοί των ἐνήργησαν, διὰ ταῦτα μία μεταρρύθμισις ὑπουργικῆς φρονοῦμεν, ὅτι ἱκανοποιεῖ κατὰ μέγα μέρος τὰ πολλὰ παράπονα, χωρὶς νὰ φέρῃ μεγάλην εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Κράτους βλάβην. Ἐὰν δὲ τινες ἐκ τῶν σημερινῶν ὑπουργῶν οἵτινες ἀπομακρυνθῆσονται τῆς Διευθύνσεως τῶν πραγμάτων ἀποδειχθεὶ κατόπιν, ὅτι ἦσαν χρήσιμοι καὶ οἱ ἀντικαταστήσαντες αὐτοὺς δὲν ἔχουν τὴν ἱκανότητα τῶν ἐξεληθόντων, ἢ ἐπ' ἀνάγκῃ τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν ὄχι μόνον δὲν εἶναι δύσκολος ἀλλὰ κλείει πλέον καὶ τὰ στόματα τῶν νῦν κατ' αὐτῶν κραυγαζόντων.

Τὸ ἔθνος κατὰ πατροπαράδοτον ἔξιν ἀγαπᾷ τὰς καινοτομίας, ἃς εὐχαριστηθῆ λοιπὸν ἡ τοιαύτη ἐπιθυμία του, ὅταν μάλιστα δὲν πρόκειται ὡς εἶπομεν νὰ ἐπιφέρῃ σπουδαίαν βλάβην ἢ ἐκπλήρωσις τῆς εὐχῆς ταύτης μεγάλου μέρους τοῦ κοινοῦ.

Ἐχουν καὶ οἱ σημερινοὶ ὑπουργοὶ τὰ τρωτὰ αὐτῶν μέρη καὶ ἰδίως τὰ κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς πραχθέντα, τὰ κατὰ τοῦ τύπου ἀτήπως ριφθέντα καὶ ριπτόμενα βέλη των, τὴν ἐξόγκωσιν τῶν δημοσίων ἐξόδων καὶ πολλὰ ἄλλα καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δύναται τις νὰ χύσῃ δάκρυα διὰ τὴν ἐκ τῆς ὑπουργικῆς ἐδρας κατάθασίν των, ἀρκεῖ ὡς εἶπομεν, ὅτι ἔχει ὑπ' ὄψιν τὸ κοινόν, ὅτι δὲν ἀνεδείχθησαν ἑξοχώτεροι τῶν προκατόχων των οὔτε τὸ Κράτος θέλει τρέξει κινδύνους ἐνεκα τῆς ἀπομακρύνσεώς των.

Τὰ πράγματα θέλουσιν ἀποδείξει κατὰ πόσον αἰσέμενοι εἰσὶν οὗτοι — ὁπωσδήποτε δὲ ἐκφράζομεν τὴν ἐπιθυμίαν μας νὰ ἴδωμεν καταπεπαισμένον τὸν πολιτικὸν σάλον εἰς ὃν διαίκεται τὸ ἔθνος, καὶ τὴν ἐπάνοδον ἡμερῶν εἰρηνικωτέρων χρησίμων ἀπολύτως εἰς τὴν ὕλικὴν ἀνάπτυξιν τῆς κοινωνίας μας ἣτις καὶ μόνη θέλει παρέξει, πρὸς τὸ ἐθνικὸν καλόν, χαρακτῆρας ἀνεξαρτήτους ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων θὰ φανοῦν καὶ ἄνδρες πολιτικοὶ σπουδαῖοι δυνάμειοι νὰ ποδηγητήσωσι τὸ ἔθνος καὶ νὰ φέρωσιν αὐτὸ εἰς τὸν ἀληθῆ προορισμὸν του, ὃν προσδοκᾷ ὀλόκληρος ὁ ἑλληνισμὸς συνιστάμενος κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ τῶν ἐξω ὁμογενῶν τῶν μὴ ἐπιβλεπόντων εἰς ἀτομικὰ καὶ ἐφήμερα ὕλικὰ συμφέροντα καὶ ἀτόπους καινοδοξίας, ἀλλ' εἰς τὸ γενικὸν καλόν τὸ ἀφορὸν τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἔθνους καὶ τὴν κοινωνικὴν καὶ ἠθικὴν αὐτοῦ πρόοδον.

Δὲν παραδοξολογοῦμεν, ἀλλ' ἐν εὐλικρινείᾳ ἐκφράζομεν οὐχὶ τὴν ἀτομικὴν ἡμῶν γνώμην καὶ πεποιθήσιν, ἀλλὰ τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ, καθόσον τοῦλάχιστον ἡμεῖς ἀντελήφθημεν τοῦτο.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Βροχαὶ ραγδαῖαι ἐπέφερον κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐβδομάδος ταύτης ζημίας εἰς τὴν νῆσον Μυκῶνου, διότι παρέσυρον τὰ χῶματα τῶν ἀμπελώνων καὶ ἀγρῶν, ἐπέφερον καταπτώσεις καὶ βλάβας εἰς πολλὰς οἰκίας παλαιὰς καὶ ἐν γένει ἐβλαψαν δένδρα, ποιμνία κλπ. ἐνταῦθα αἱ βροχαὶ ἦσαν εὐεργετικαὶ διὰ τοὺς γεωργοὺς, χωρὶς νὰ ἐπιφέρωσι βλάβην τινα· οἱ ἐπεληθόντες ὅμως σφοδροὶ ἀρκτικοὶ ἄνεμοι ἐπέφερον ἐμπόδια εἰς τὴν ἐλευθέραν κίνησιν τῆς ναυτιλίας μὴ ἐξαιρουμένης καὶ τῆς ἀτμοκινήτου.

— Κατὰ τὰς ἐκ τοῦ Εὐξείνου εἰδήσεις δύο μικρὰ ἀτμοκίνητα Γαλλοσερβικῆς τινος ἐταιρίας ἐναυάγησαν ἐκ τῆς κακοκαιρίας· ὅσα πλοῖα ἦσαν εἰς τὸ Ταϊγάνιον ἐναυλώθησαν διότι δὲν ἐπροσδοκᾶτο ἢ ἀφίξις ἄλλων ἐνεκα τοῦ ἐπεληθόντος χειμῶνος, ἐπίσης καὶ εἰς Ὀδησσὸν δὲν ἐφέροντο πλέον γεννήματα διακοπείσης ἐκ τοῦ χειμῶνος τῆς συγκοινωνίας. Ἐν γένει ὁ χειμῶν ἐπῆλθε πρῶτος εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ τοῦτο δεικνύουν ἀκόμη καὶ ὁ Αἴμος καὶ τὰ λοιπὰ Ὑψ. ὄρη τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης.

— Κλοπαὶ τινες, ἂν καὶ μικραὶ, καθὼς καὶ διάφοραι συγκρούσεις ἐλάβον χώραν κατ' αὐτὰς ἐν τῇ πόλει μας πλείοτεροι τοῦ σὺνηθες· ἡ ἀστυνομία πρέπει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς καὶ νὰ μὴ παραβλέψῃ συγχρόνως τὸ μέτρον τῆς ἀποκλείσεως τῶν Καφφενείων καὶ οἰνοπωλείων πέραν τῆς 8 ὥρας, καὶ τῆς ἐλευθέρως περιφυρᾶς ἐν τῇ πόλει παιδῶν πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας καὶ ἀνθρώπων τοὺς ὁποίους οὐδεμία ἀφορμὴ ὑπαγορεύει νὰ περιπλανῶνται τὴν Πόλιν ἐκτρεπόμενοι εἰς πολλὰς καταχρήσεις. Τὰ μέτρα ταῦτα δύναται τοῦλάχιστον προσωρινῶς νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἡσυχίαν τῆς πόλεως μέχρις οὔ ἡ ἐξουσία, πρὸς ἣν ἀνεφέρθησαν περὶ τούτου αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαί, πέμψῃ ἀνάλογον ἀριθμὸν στρατιωτῶν πρὸς φρούρησιν τῆς πόλεως.

— Παραπονούμεθα κατὰ τῆς νεολαίας, ὅτι παρεκκλίνει ἐνίοτε τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι δὲν τῆς χορηγοῦνται καὶ τὰ μέσα ἠθικῆς τινος διασκεδάσεως, ἣτις εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς ἀναψυχὴν μετὰ τὸν κάματον τῆς ἐργασίας τῆς· ὁ τόπος μας, ἐνεκα τῆς στενότητός του, οὔτε ἐξοχὰς ἀναλόγους ἔχει, οὔτε μουσικὴν, οὔτε ἄλλην τινα διασκέδασιν καὶ ἐνεκα τούτου ἡ νεολαία προσφεύγει εἰς τὰς λέσχας ὅπου τὸ συνηθέστερον μέσον διασκεδάσεως εἶναι τὸ χαρτοπαίγιον, ἢ εἰς ἄλλας διασκεδάσεις αἰτινες καὶ δαπανηραὶ εἰσὶν καὶ πολλάκις ἀντίκεινται πρὸς τὴν δημοσίαν ἠθικὴν. Φρονοῦμεν λοιπὸν, ὅτι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ τόπου συμπραττόντων καὶ τῶν γονέων ὀφείλουσιν νὰ καταγίνωσιν εἰς ἀνεύρεσιν μέσου τινος ἠθικῆς διασκεδάσεως καὶ ὡς τοιοῦτον εἶναι προτιμώτερον παντὸς ἄλλου τὸ θέατρον· ὁ Δῆμος κατέχει γῆπεδον προορισμένον δι' οἰκοδόμησιν θεάτρου, δύναται λοιπὸν εὐκόλως ν' ἀνεγερθῇ τοιοῦτον διὰ συνεταγισμοῦ, ὅστις ἐδοκιμάσθη ὡς τὸ κατάλληλον μέσον τῆς ἐπιτυχίας δημοσίων καὶ κοινωφελῶν Καταστημάτων, διὰ τοῦ ὁποίου, συντρέχοντος καὶ τοῦ Δήμου, ν' ἀνεγερθῇ τὸ θέατρον· ὅταν ὁ ἀποκτήσωμεν οἰκοδομὴν τοιαύτην καλῶς κατηρτισμένην, καὶ ἑλληνικὰς παραστάσεις ἐμποροῦμεν νὰ ἔχωμεν καὶ παρεμπιπτόντως μελοδράματα κατὰ τὰς ἐποχὰς καθὰς, σχολά-

ζουσαι αι θεατρικαι εταιριαι των πρακτικων μιγαλοπολεων, Κωνσταντινουπολεως, Σμύρνης, Αλεξανδρειας δυνανται, διαβαίνουσαι εντευθεν κατα την εις Ευρωπην επιστροφη των, να δίδωσιν ενταυθα πραστασεις τινες.

Τα ολίγα ταυτα, ελπίζομεν να δώσωσιν αφορμήν προς σύσκεψιν και πραγματοποίησιν του θεάτρου.

— Αντιπρόεδροι της Βουλής εξέλεχθησαν οι βουλευται, Σ. Βαρότζης και Σ. Στεφανόπουλος. Γραμματείς οι βουλευται Κατριβάνος, Πικαδημητριάδης και Μπλασπίνας, Τκιμίας ο βουλευτής Μάντζαρης, και εφορος ο Γκιόκας, εξέλεξεν δε μεγάλην πρεσβείαν ητις παρουσιασθησα εις την Α. Μ. εξέφρασε τα αιτήματα της Βουλής δια το κίνημά της 6.

— Μετ' ευχαριστήσεως έμαθε το κοινόν, ότι ο επί των Έσωτερικών ύπουργός υπέδωκεν εις την Βουλήν Νομοσχέδιον περι απογραφής και εθνοφυλακής, και περιμένει ανυπομόνω να ιδη το περιεχόμενον των Νομοσχεδίων, διότι αμρότερα τα αντικείμενα περι των πραγματοποιείται ενδιαφέρουν σπουδαίως το έθνος και επεζήτησε ταυτα πρό πολλού.

— Είς Αγκώνα επιπολάζει η νότος ευλογία, πιστεύομεν ότι διετάχθησιν τα προσήκοντα μέτρα δια ν' αποφύγη η Έλλάς την κακήν ταυτην νόσον.

— Η σύλληψις των δύο υπαξιωματικών και του υιού του Σκαρβέλη προήλθεν, ως αναφέρει ο Αθηναϊκός τύπος, εκ του ότι ανεκλήθη ενέργεια προς απόδρασιν του εν ταίς φυλακαίς Δοσίου εις ην ησαν αναμειγμένοι οι κρατηθέντες.

— Είς το κενόν γήπεδον εμπροσθεν του οποίου έλαβε χώραν το κατ' της Βασιλίσσης τόλμημα του Δοσίου πρόκειται ν' αναγερθη ναός του Αγίου Σώζοντος δια συνεισφορών προς άνάμνησιν της σωτηρίας της Α. Μ. και διότι συνέπεσε κατ' την ημεραν του τολμήματος να τεληται η μνήμη του Αγ. Σώζοντος.

— Αηστρική συμμορία εκ Τουρκικων εισήλθεν εντός του Κράτους και εκτελέσασα φρικτάς ληστρικές πράξεις επανήλθεν εις την Τουρκικήν χώραν απαγαγούσα και πολίτας τινες Έλληνας ους εφορμεθ' εαυτης η Κυβέρνησις απήλυσε πικρά παράπονα περι τούτου εις την Υ. Πύλιν, διατάξασα συγχρόνωσ ανστηρά μέτρα εις τα σύνορα.

— Η Αθηνά δέν μάς ήλθεν την εβδομάδα ταυτην κατασχεθίσασ εν Αθήναις, υπήρχε δε και ενταυθα τηλεγραφική περι κατασχεσεώς της διαταγή.

— Κατά την Γ. Εφημερίδα ο επί των οικονομικών ύπουργός έθεσεν εις την διάθεσιν των Κ. Κ. Πρέσβων των τριών ευεργετιδων δυνάμεων το εξ ενός εκκομμυρίου ποσόν το ψηφισθεν απέναντι του εθν. δανείου και οι μὲν πρέσβεις της Γαλλίας και Αγγλίας έλαβον ηδη το άνηκον εις εκαστον των κυβερνήσεων των, μένει δε να λάβη το μέρος της και η Ρωσία.

— Υπεβλήθησαν εις μέν την Γερουσίαν παρ' του επί των στρατιωτικών ύπουργού Νομοσχέδιον περι στρατιωτικού προδιδασμοϋ, (δπερ και επεψηφίσθη) εις δε την βουλήν, παρ' μεν του επί των έσωτερικών ύπουργού 4 νομοσχέδια, περι απογραφής και συστάσεως Έθνοφυλακής, περι συνοικισμού των Βαλτινών, περι συστάσεως ήλεκτρικών τηλεγράφων και περι συστάσεως φρενοκομειών παρ' δε του επί των οικονομικών νομοσχέδιον περι οργανισμού των Δασονομειών του κράτους: εαν αληθείς εισίν αι βάσεις του περι εθνοφυλακής νομοσχεδίου, όπως η Α. Υ. η εν περιλήψει περιγράφει αυτάς, το νομοσχέδιον τουτο δέν ανταποκρίνεται με τας επιθυμίας του κοινού, διότι εξαρτάται η πραγματοποίησις του εκ της εφαρμογής του νόμου περι εφεδρων, μη εκτελεσθέντος ακόμη και διότι ο περιορισμός ουτος δέν συμβιδάζεται με την αρχήν της αληθοϋς εθνοφυλακής όπως την έχουν τα λοιπα εξευγενισμένα εθνα, μ' άλλους λόγους οικονομική προσωρινώς η εθνική περι εθνοφυλακής επιθυμία.

— Κατά την αυτην εφημερίδα το εισαχθεν ηδη παρ' του επί των εκκλησιαστικών ύπουργού νομοσχέδιον περι μικτών γάμων προς συμπλήρωσιν η προς τροπολογίαν του ηδη επιψηφισθέντος περι του αυτου αντικειμένου νόμου. Το νομοσχέδιον έχει οϋτω «Επιτρέπεται εις τους χριστιανούς του ανατολικού δόγματος, να συνάπτωσι γάμους μετά χριστιανών άλλου δόγματος, τηρούντες τα υπό της έλλην. ορθόδοξου

εκκλησίας περι του αντικειμένου τουτου οριζόμενα.»

Δέν ηδυνήθημεν να εννοήσωμεν που βσιζεται το νομοσχέδιον τουτο και τίνι τρόπω θέλει εκτελεσθη εαν καταρτισθη εις νόμον, αφού είναι ομολογούμενον, ότι η έλλην. ορθόδοξος εκκλησία δέν συγχωρεί κατ' τους διεποντας αυτην κανόνες τους μικτούς γάμους: εν άλλοις, όταν έλλην τις ορθόδοξος θελήση να νυμφευθη δυτικήν το δόγματι, ο γάμος θέλει ευλογηθαι μεν υπό των δυτικών ιερέων καθόσον οι διεποντες την εκκλησίαν των κανόνες επιτρέπουν τους μικτούς γάμους, οϋχι δε και υπό των ημετέρων ιερέων, διότι η ορθόδοξος εκκλησία απαγορεύει τουτο: ώστε ο γάμος θέλει υφίστασθαι μόνον κατ' την τη: δυτικής εκκλησίας ευλογίαν — πολλά θέλουν συμβεί προσκόμματα, εριδες και άποπα εαν πραγματοποιηθη ο νέος ουτος νόμος τα οποια ελπίζομεν, ότι τα βουλευτικά μας σώματα θέλουν προβλέψει πριν η προβούν έσπευσμένως εις την απόφασιν των.

— Ο στρατηγός Δελλαρόκας αποσταλμένος του Βασιλέως της Ιταλίας δια να συγχρη την Βασιλίσσαν μας δια την αποτυχίαν της κατ' αυτης αποπειρας εφθασεν εις Πειραιά την 10 επί της Β. φρεγάτας η « Γενούη.»

— Η Α. Μ. ο Βασιλεύς δέν είχε φράσει εις Τεργέστην μέχρι της 9 οτε προσωρμίσθη εκεί το μέλλον να τον μεταφέρει Β. Ατμόπλοιον ο «Οθων» περιμένετο δε την 13 ώστε φθάσει εις Πειραιά την προσεχή Τρίτην η Τετάρτην.

— Δια Βουλεύματος παρεπέμφθη εις το Κακούργιοδικειον επί αποπειρά βασιλοκτονίας ο Α. Δόσιος και απελύθησιν οι ως συνάιτιοι κατηγορούμενοι: ο εισαγγελεύς ανέκοψε το βούλευμα εμμένων εις την παραπομπήν όλων.

— Ο γνωστός εν τη πόλει μας, καθ' εν αυτη επί πολλά ετη διατελέσας έμπορευόμενος Ανανίας Αμπέτ, γεννηθείς εν Αραβία, λευκός όμως και χριστιανός ορθόδοξος, αποβίωσας εν Αλεξανδρεία εσχάτως, εκληροδότησεν εις μέν την Έλλάδα 100 χιλιάδας ταλλήρων, εις δε την Ρωσίαν 50 ο μακαρίτης υπήκοος ών του αντιβασιλέως της Αιγύπτου και κατατρεχόμενος παρ' αυτου κατέφυγε τότε εν Έλλάδι και έλαβε την Έλληνικήν εθνικότητα, επειδή δέν ητον εντελώς ασφαλής επιστρέφων ως έλλην εις Αίγυπτον, δυνάμει της έλλην. εθνικότητος έλαβε κατόπιν την Ρωσικήν και οϋτω ασφαλώς επανήλθεν εκεί ους ησας μετά του μόνου επιζώντος αδελφου του Ραφαήλ έμπορικά καταστήματα εν Αιγύπτω και Αγγλία υπό την επωνυμίαν αδελφοί Αμπέτ: αμφοτεροι οι αδελφοί οϋτοι λίαν πλούσιοι και προβεβηκότες δέν ηλθον εις γάμον: ο μακαρίτης ητον διακεκριμένος δια την μεγάλην τιμιότητά του.

— Λεγεται, ότι επυρπολήθη ο «Μέγας Νκύαρχος» ωραϊον και μέγα πολεμικόν ατμοκίνητον Ρωσικόν Δίκροτον.

— Κατά τας εξ Αλεξανδρειας ειδήσεις ο Νεϊλος εξεχείλησεν εις τρόπον ώστε κατέκλεισε τα πεδία και επέφερε μεγάλας ζημίας.

— Εν τω υπ' Αγγλικήν σημαίαν ατμοπλοίω η Αγία Σοφία της έμπορικης ατμοπλοικής εταιρίας Παπαγιάννη φθάσαν εξ Αγγλίας εις τον λιμένα μας, υπηρέτει ως ναυτης έλλην τις: ο ναυτης ουτος, εξήλθε του ατμοπλοίου εις την πόλιν μας καθ' ην ημεραν επρόκειτο ν' αποπλεύση τουτο: επειδή δέν επανήλθε καθ' ην ητοιμάζετο ν' αναχωρήση το ατμόπλοιον, ο πλοίαρχος αυτου, άνθρωπος βιαίου και ιδιοτρόπου χαρακτήρος, χωρις να καταφύγη εις τας άρμοδιās αρχής προς ζήτησιν του ναυτου, εξήλθεν εις την πόλιν ενοπλος ζητών να εύρη τον ναυτην και να τον οδηγήση βιαίως εις το ατμόπλοιον, επειδή δέν τον επέτυχεν, επανήλθεν εις το ατμόπλοιον φέρων μεθ' εκυτου λεμβούχον τινα οστις κατηγγέθη εις τον πλοίαρχον τουτον, ότι δια της λέμβου του έλαβε και εφερεν εις την ξηράν τον ζητούμενον ναυτην: ο δυστυχής λεμβούχος εδουλεύθη εν τω ατμοπλοίω υπό του αυθάδου: τουτου πλοίαρχου και επειδή έλληνες τινες ηργάλοντο εν τω ατμοπλοίω και εζήτησαν καθην στιγμήν έμειλλον να εξέλθωσιν να λάβωσι μεθ' εκυτων τον λεμβούχον ηπειλήσεν αυτους ο πλοίαρχος δι' όπλων ότι θέλει τους κακοποιήσει εαν επιμεινουν ζητούντες τον άνθρωπον: τότε ανεχώρησαν οϋτοι αφήσαντες τον δύσμοιρον και οικογενειάρχην λεμβούχον ετι δεσμευμένον και το ατμόπλοιον απέπλευσε φέρων και τουτον άιοντα εις Κωνσταντινούπολιν. Κύριος γινώσκει οποια δεινά υπέστη και τι γίνεται. — Φρονούμεν ότι αι αρχαι επελήθησαν της ανακρίσεως της υποθέσεως ταυτης.

— Κατά τας εσχάτως εξ Ευρώπης ειδήσεις, τα σιτηρά ύψώθησαν κατ' τι ενεκα της ζητησεώς των εν Γαλλία, κα-

τά συνέπειαν εινήθη πλειότερον το να τικόν και ελπίσομεν η ναυτιλία μας να φρελήθη πολυ εκ των ναυλωμάτων καθ' εκάστην βαθμιαίως ύψουμένων.

— Κατ' τας εξ Αθηνών πληροφορίας, της Τετάρτης, ο ύπουργός της δικαιοσύνης επρόκειτο να υποβάλη νομοσχέδιον μεταβάλλον εντελώς τας βάσεις του ψηφισθέντος περι μικτών γάμων και δημοσιευθέντος ηδη νόμου. έννοείται, ότι εξωτερική επιφρόνα έδωσεν αφορμήν, εαν αληθείς εισίν αι πληροφορικαι μας, εις τοιαύτην μη περιποιούσων τιμήν εις την εξουσίαν ανάκλησιν του ειρμένου νόμου, και επομένως πρέπει να σκεφθώσιν ώριμωσ περι τουτου και η Κυβέρνησις και τα βουλευτικά σώματα δια να μη εγγίσωσι χωρις ενδιαμερούσας σπουδαίως το άσθημα του κοινού άρα πρό της υποβούλης του περι μικτών γάμων και δημοσιευθέντος ηδη νόμου δέν ητο ποσιμιώτερον να εξετασθη τουτο: η έλλας αυτου τας ύψεις και να προβη η συζήτησις του μετα πλειοτέρας προσοχής και κρίσεως;

— Ένεκα της κακοκαιρίας, το κατ' ευθειαν εκ Τεργέστης αυστριακόν ερθησεν εντάθη αντι της Τετάρτης την Παρασκευήν, οτε απέπλευσεν αυτό δια Κωνσταντινούπολιν, και το του Πειραιώς δι' εκει. Το δε διαμέσου και το εκ Κρήτης καθ' στερουν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Σήμερον σπουδαιότακτον των ζητημάτων είναι η συνέντευξις του Αιτοκράτορος των Γάλλων μετά του Βασιλέως της Πρωσίας. Έρανιζόμεθα εκ του Αιωνος το εξής περι ταυτης σπουδαίον άρθρον.

Ουδέις ο άρνούμενος, ότι δύο τινων απκλήχθη ολοσχερώσ η Πρωσία: πρώτον μεν, της κοσμικής εξουσίας, ητοι της εις κοσμικās ήγεμονείας μεταμορφώσεως των εκκλησιαστικων δευτερον δε, του ανταγωνισμού κατ' της γερμανικής επικρατείας, η της αυστριακής μάλλον. Αμφοτερα δε ταυτα εξ αρχής επεσφοράγισαν εις την Πρωσίαν, οτι ο πόλεμος αυτης κατ' της γαλλικής επανάστασεως και η συμμετοχη εις τους κατ' της Γαλλίας συνασπισμούς δέν ηδυνήθησαν εισέτι να αφαιρέσωσιν. Εν Γερμανία λοιπόν η Πρωσία παριστά το μεταπολιτευτικόν πνεύμα την άεζαρτησίαν του φρονήματος και τα φώτα της συνειδήσεως, εις τα υπό της πιστεως επιβεβλημένα αντιπαλαιούσης, ενφ εις του εναντίου η αυστρια εκπροσωπει το θεϊον δίκαιον, την πρόληψιν, την άγνοιαν και τον άπολυτισμόν. Αλλ' η Πρωσία είχε ποτε και άρχοντα ήρωα, οστις, καιπερ απόλυτος οίκου, δια προστατευτικής όμως προς τους φιλοσόφους οικειότητος, οϋκ ολίγον συνετέλεσεν εις την διάδοσιν της φιλοσοφίας και η άναμνησις του βασιλέως τουτου, φίλου του Βολταίρου, καθιστά δημοτικήν την Πρωσίαν, ήσον αυτό τε το του Βολταίρου όνομα αιωνίως απολαίει δημοτικότητα. Δέν ελησμονήθη δε (τόσον καλοί είναι οι λαοι, ώστε το καλόν μάλλον ενθυμούνται), δέν ελησμονήθη, ότι το 1848 η γερμα κη επανάστασις την Πρωσίαν εξέλεξεν αντιπρόσωπον και ότι εις τον προκάτοχον του νυν βασιλέως απέκειτο να όρέξη την χείρα εις το ενωτικόν της Γερμανίας στέμμα.

Εξαιρετικήν άρα μεταξύ των γερμανικων Κρατων θέσιν παρέχουσιν αι διάφοροι αυται περιστάσεις εις την Πρωσίαν, και η λήσασ εν Βρυσαλή δικη αποδεικνύει πόσον αναβράζει εν Γερμανία το φρόνημα, ότι εκ Βερολίνου πρέπει να προσληη η ενότης. «Προς εκροβισμόν ειπεν ο δολοφόνος της Βάδης, ηλειον να πειραθώ κατ' του βασιλέως της Πρωσίας, και αποδεικνύων ότι υπάρχει κόμμα έτοιμον να καταφύγη εις τα έσχατα μέτρα προς ίδρυσιν της ενότητος, να καταφέρω αυτον, όπως ενεργήση κατ' την έννοιαν της ενότητος ταυτης.»

Όθεν, εαν αληθώς η Γερμανία φρονη περι της Πρωσίας, ότι οφείλει ποτε, συνεπώς προς το παρελθόν και τας παραδόσεις αυτης, να ηγηθη της γερμανικής ενότητος και ανατρέψη τα μικρά σκοληκόβρωτα οικοδομήματα, άπερ καταφράσσοντα καθιστώσιν άγονον το γερμανικόν έδαφος, έπεται ότι, εντός τε και εκτός την Γερμανίας, αποδίδεται μεγάλη σπουδαιότης εις παν όπωσούν εμφαντικόν της Πρωσίας κίνημα.

Δέν εκπληττόμεθα λοιπόν, ότι η εις Παρισίους επίσκεψις του Βασιλέως της Πρωσίας κατετάραξε τον πολιτικόν κύκλον. Και βεβαίως, εαν, προϊόντος του χρόνου, προάρισται η Πρωσία να ελευθερώση την Γερμανίαν όλην η μέγα μέρος, και να παρασχη εις αυτην οϊανδήποτε κυβερνήσιν ενωτικωτέραν της διαίτης, βεβαίως λέγομεν, επί ταυτη τη υποθέσει η Γαλλία οφείλει να προνοήση υπέρ εαυτης. Διότι η Γερμανία ολόκληρος εις την χείρα γείτονος, οστις δυνάται να φανη εχθρός, δέν είναι μικρόν πράγμα δι' αυτην! Ποίον λοιπόν πρόνοιαν ηδύνατο να λάβη η Γαλλία κατ' της γερμανικής ενότητος, εαν δέν αναλάβη τα φυσικά όσια μετά των αρχαίων φρουριών και εαν οι φυσικοι αυτης σύμμαχοι πλησιόχωροι της Γερμανίας, Πολωνία, Δανία και Σουηδία δέν ανακτήσωσιν επίσης τα εαυτων δίκαια. Μόνον τοιαυτη λύσις δυνάται οϋ μόνον την Γερμανίαν, την Γαλλίαν και τους φυσικούς αυτης συμμάχους να ικανο-

ποίηση, ἀλλ' ἰκανοποιούμενος συνάμα καὶ τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικότητων, στερεὰν καὶ διαρκῆ εἰρήνην ἐν τῇ Εὐρώπῃ νὰ ἰδρῶσιν.

Νῦν ὅτε ὁ πολιτικὸς χάρτης γνωρίζεται ὑπὸ πάντων καὶ ἕκαστος, ὡς ἐὰν εἶχεν ἔργον τὴν διπλωματικὴν, ἀναλογίζεσθαι τὰς σπουδαιότητας δυσχερεῖας τῆς διπλωματίας, τὰ προσηρημένα τυγχάνουσι τὸ τρέχον τῶν συνδιαλέξεων νόμισμα. Νομίζεται δὲ γενικῶς, ὅτι τὰ μεγάλα ταῦτα ζητήματα θὰ τεθῶσιν εἰς διαπραγματεύσιν ἐν Κομπιέγγῃ καὶ ἐν Παρισίοις καὶ ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσίας δὲν ἔρχεται ἐκεῖ μόνον δι' ἑαυτόν.

Τὸ ἐρ' ἡμῖν δὲν ἀποδίδομεν ὑπέμετρον εἰς τὰς συνεντεύξεις τῶν ἡγεμόνων σπουδαιότητα, ἀλλ' ἄλογον εἶναι νὰ ἀρνηθῶμεν, ὅτι ἀτομικότητες δὲν ἔχουσι εἰς τὰ συμβαίνοντα ὀριστικὴν ἐπιρροήν· ἴδομεν δὲ ταῦτα διὰ τοῦ ἐν ἰταλίᾳ παρασταθέντος δράματος ὑπὸ τοῦ Βίκτωρος, Γαριβάλδου καὶ Καβούρ. Καὶ δὲν ἐγνώσθη μὲν εἰσέτι ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσίας, ἀλλὰ μετὰ τοὺς δύο μεγάλους πολέμους, οὓς ὁ νῦν ἄρχων τοῦ γαλλικοῦ Κράτους ἐποίησεν, ὅπως ἀναχαίτισθαι τὴν Πρωσίαν ἐπὶ τοῦ δρόμου τῆς Ἀνατολῆς καὶ ὅπως ἀπαλλάξῃ τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ τῆς αὐστριακῆς κυριότητος, εἶναι δύσκολον νὰ φαντασθῶμεν, ὅτι, ὠθούμενος ἄλλως ἢ ὡς ἀπαιτεῖ ἡ δημοσία γνώμη, δὲν σκέπτεται νὰ ὠρεθῆται ἐκ τῆς γενικῆς καταστάσεως τῆς Εὐρώπης καὶ ἐκ τῶν περιστάσεων ἃ δύνανται νὰ παρουσιασθῶσι, πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς ἤδη προικονισθείσης πολιτικῆς τῶν ἐθνικότητων καὶ τῆς τῶν λαῶν ἀνεξαρτησίας.

Οὐδ' ἡμεῖς λοιπὸν εἰμεθα μακρὰν νὰ πιστεύσωμεν τὰς διατρεχούσας φήμας περὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν ἀντικειμένων τῆς ἐν Κομπιέγγῃ καὶ ἐν Παρισίοις διαπραγματεύσεως. Ἀλλ' ὡς ἂν ἔχωσι ταῦτα, ὑπάρχει τι, ὅπερ κατὰ πάντα τρόπον καὶ λίαν εἰλικρινῶς ἐπιθυμοῦμεν τὸ νὰ δράξῃ ἡ Πρωσία τῆς παρουσιαζομένης εὐκαιρίας καὶ νὰ συμμυχήσῃ, ἂν ὄχι μετὰ τῆς Γαλλίας, τούλάχιστον μετὰ τῆς δημοσίου γνώμης καὶ ὅλων διασπασθῇ ἀπὸ τῆς Αὐστρίας, ἐξ ἧς οὐδὲν δύναται νὰ ἐλπίσῃ οὔτε αὐτῇ, οὔτε ἡ Γερμανία. Καὶ ἐὰν μὲν ἐν Κομπιέγγῃ καὶ ἐν Παρισίοις δὲν ἐκρούσθῃ ἡ χορδὴ τῆς ἐνόητος καὶ τῶν ὁρίων, περὶ ὧν εἴπομεν, ὑπάρχουσι ὅμως ἄλλα ζητήματα εἰς ἃ ἀδύνατον νὰ μὴ ἰσχυρολήθῃσιν. Οἷον ἴδομεν διὰ τοῦ ἐν ἀντιγράφῳ δημοσιευθέντος ἐγγράφου, ὅτι ἡ ἁγία εὐδα ἐκασίετο εἰς τὴν Πρωσίαν, ὅτι θὰ βοηθηθῇ δι' ἀμφιβόλου θέσεως, ὅπως ἐπιμενῆν εἰς τὴν τυφλὴν ἀντίστασιν καὶ εἰς τὴν τῶν συνωμοσιῶν καὶ τῶν αἰματηρῶν ῥαδιουργιῶν πολιτικὴν αὐτῆς. Ἀλλ' ἡ Πρωσία, ἐν μόνον ἐφαίνετο ὅτι ὑπεστήριξε κυβέρνησιν, ἧς αἱ ἀνοηταὶ συγγένοι τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου καὶ αἱ ἀρχαὶ ὅλων ἀντάδουσι εἰς τὴν τῆς Πρωσίας, οὕτω κατέλιπε τὸ παρελθὸν αὐτῆς.

Τὸ ζήτημα τῆς Ἰταλίας δὲν δύναται ἀναγκαιῶς νὰ παραταθῇ. Ἀλλ' ἀπεδείξαμεν πολλάκις, καὶ ἐνοεῖ ἕκαστος, ὅτι ἡ Πρωσία ἐν Ἰταλίᾳ ἔχει ἀντίθετα πρὸς τὰ τῆς Αὐστρίας συμφέροντα. Διότι πᾶν ὅ,τι ἐξασθενεῖ ταύτην, αὐτὸ τοῦτο ἐνισχύει τὴν Πρωσίαν καὶ τὴν ἐπιρροὴν αὐτῆς ἐν τῇ Γερμανίᾳ. Πρὸς τί λοιπὸν ἡ βραδύτης τῆς ἐπωφελεστάτης ταύτης ἀναγνωρίσεως; Καὶ ἀληθῶς μὲν ὑπάρχει ἐν Γερμανίᾳ κόμμα πατριωτικὸν λεγόμενον, ὅπερ πολλὴν σημασίαν ἀποδίδει εἰς τὴν κατοχὴν τῆς Ἰταλίας, ἀλλ' αὐτὸ τὸ κόμμα ἴσως τὰ ἀδύνατα, καὶ ἀφοῦ, κατ' αὐτοῦ, ἡ Γερμανία πρέπει νὰ μὲν κατακτητικὴ καὶ δυνατικὴ, ἄς μὴ ἀπορῇ, ἐὰν καὶ ἄλλα ἔθνη θελήσωσι τὸ αὐτὸ τοῦτο. Ὡστε ἐὰν οἱ Γερμανοὶ ἐπιθυμῶσι νὰ σεβασθῶσιν αὐτοὺς καὶ καταλίπωσιν ἡσύχους οἱ ἄλλοι, πρέπει νὰ σεβασθῶσιν καὶ αὐτοὶ καὶ νὰ καταλίπωσιν ἡσύχους τοὺς γείτονας, παραιτοῦντες τὸ πνεῦμα τῆς εἰσβολῆς καὶ τῶν κατακτιήσεων, δι' οὗ κατέστη ἡ Γερμανία μάλιστα τοῦ νέου κόσμου, ἐνῶ ὁ φιλοσοφικὸς νοῦς προῦριζεν αὐτὴν εἰς τὸ νὰ καταστῇ ὁ λαμπρὸς φωστῆρ.

Ἐὰν λοιπὸν ἡ συνέντευξις τῆς Κομπιέγγης ἡδύνατο νὰ εἶναι ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως αὐτοῦ κατανόησιν τῶν ἀληθειῶν τούτων, ὡς πεφωτισμένη μία μερὶς τῆς Πρωσίας κατανόει ἤδη, φρονούμεν ὅτι ἡ συνέντευξις αὕτη θὰ καταλίπη εἰς τὴν ἱστορίαν ἀναμνήσεις, ἴσως μὲν μετριωτέρας, ἀλλὰ πολὺ βεβαίως ἐπωφελεστέρας τῶν τῆς Νιεμένης καὶ τῆς Τιλσίτης.

Διατὶ δὲ, ὡς ἀξιώτερον, νὰ μὴ ἐλπίζωμεν ταῦτα, ἀντὶ νὰ νομίζωμεν, ὅτι αἱ προσεχεῖς βασιλικαὶ ἐπισκέψεις εἶναι φιλοφρονήσεως διαδηλώσεις;

Ἡ Ἐφημερὶς τῆς Ἀρσῆδος δημοσιεύει ἀνταπόκρισιν τινα ἐκ Τουρῖνου, ἐν ἧ λέγεται ὅτι ὁ πολωνὸς Μιεροσλάβσκις ἀπῆλθεν εἰς Γένουαν, ὅπως διοργανῆται σλαβικὸν σῶμα ὅπερ νὰ μεταβῇ εἰς Μαυροβούνιον καὶ νὰ ἐκτείνῃ τὴν ἐπαγχορῶσιν ἀπὸ τῶν σλαβικῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὰς παρὰ τὸν Δουναβίον γῶρας καὶ τὴν Γαλλικὴν (;). Ὁ Μιεροσλάβσκις ἀπέβη τὴν ἐπικουρίαν τῶν Οὐγγρων. Λιθουανίται δὲ ὅτι τὸ Μαυροβούνιον, αἱ παραδουναβίαι ἡγεμονεῖται καὶ ἡ σερβικὴ κυβέρνησις εἶναι κατὰ πάντα σονενοημένα μετὰ τοῦ πολωνοῦ πρόσφυγος.

— Ὁ Ταχυδρόμος τῆς Κυριακῆς διαβεβαίωει ὅτι ἐν

Κομπιέγγῃ οὐδεὶς λόγος ἐγένετο ὅτι περὶ τροποποιήσεως τῶν βορείων συνόρων τῆς Γαλλίας, οὔτε περὶ τοῦ Ἰταλικῆς ζήτηματος. Ἀντὶ τῆς ἀλλαγῆς μόνον λέξαι τινὲς περὶ τῆς δαναογερμανικῆς διαφορᾶς καὶ περὶ τῆς μεταξὺ Γαλλίας καὶ τῶν τελωνικῶς συνδεδεμένων κρατῶν διαπραγματευομένης ἐμπορικῆς συνθήκης.

Κατὰ τὴν Ἀλληλογραφίαν Βουλλιέρ ἐν ἐκ τῶν ζητημάτων τὰ ὅποια ἐπισχόλησαν τοῦ ὄχι μονάρχου ἐν Κομπιέγγῃ, εἶναι καὶ τὸ περὶ ἑλληνικῆς διαδοχῆς. Περὶ τούτου παραπέμπομεν τὸν ἀναγνώστην εἰς τὴν κατωτέρω καταχωριζομένην ἐκ Μονάχου ἀνταπόκρισιν.

Ἐκ ἀνταποκριτῆς τῆς Βαυαρικῆς Ἀνεξαρτησίας νομίζει ὅτι ἡ αὐτοκράτωρ Ναπολεὼν ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν εἰς τὸν σεπτὴν ζῆνον τοῦ ὅτι ἡ πολιτικὴ αὐτοῦ ὡς πρὸς τὸ ἰταλικὸν ζήτημα ἐσκόπει πάντοτε νὰ διατηρήσῃ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν εὐρωπαϊκὴν ἰσορροπίαν. Προσθέτει μάλιστα ὅτι ὑπέδειξεν εἰς τὸν βασιλεῖα Γουλιέλμον ὅτι ἡ ἀναγνώρισις τοῦ βασιλείου τῆς Ἰταλίας ὑπὸ τῆς Πρωσίας εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἔστιν ἄνευ πρὸς διατήρησιν τῆς ἰσορροπίας ταύτης. Ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσίας οὐδεμίαν ὠμισμένην ἀπάντησιν ἔδωκεν εἰς τὰς προτάσεις τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ ἀνεχώρησεν ἐκ Κομπιέγγης χωρὶς νὰ λάβῃ οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν.

— Ὁ βασιλεὺς τῆς Ὀλλανδίας διέβη τὰ σύνορα τῆς Γαλλίας τὴν 3^η) 12 Ὀκτωβρίου, κατευθυνόμενος εἰς Κομπιέγγην.

— Ἐκ Μονάχου ἐξακολουθοῦν νὰ γράφωσιν, ὅτι ἀληθῶς εἶναι καθ' ὅσον σπουδαίαι διαπραγματεύσεις περὶ διχοδοχῆς τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου. Ἰδοῦ τί ἐπιτέλλουσι ἐκεῖθεν τὴν 25^η) 6 Ὀκτωβρίου πρὸς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Ἀγούστης».

«Ὁ περὶ διχοδοχῆς τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου ζήτημα ὑπάρχει ἀντικειμένον διακρίσεως μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας· μαζὶ, ἀλλ' εἰσέτι οὐδὲν ἀπερασίτη ὀριστικῶς. Ἐὰν ὁ βασιλεὺς ἡμῶν ἐνύστησεν ἐν Ὀστένδῃ εἰς τὸν βασιλεῖα τῆς Πρωσίας τὴν οἰκογενειακὴν ὑπόθεσιν ταύτην, προσθέσας αὐτῷ νὰ πείθῃ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ τὸν αὐτοκράτορα Ναπολέοντα ἐν Κομπιέγγῃ, ὡς διατείνονται τινες, καὶ ἐὰν ὁ περὶ θρησκείας τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου ἄρα, ὅν ἐγγυήθησιν αἱ δυνάμεις, θὰ ἐγκαταλειφθῇ, ἀγνοούμεν. Λέγεται ὅτι ὁ λόρδος Παλμερσὼν δὲν ἐπιμένει εἰς τοῦτο, ἀλλ' ὅτι προτείνει τὸν πρὸς τῆς βασιλέως Ἀμαλίας προστατευόμενον πρίγκηπα τοῦ Ὀλδεμβούργου, ὡς ἐπίδοσιν τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου διάδοχον ὅστις ἔξει καὶ διάθεσιν ν' ἀλλάξῃ δόγμα· ἐνῶ ὁ πρίγκηψ Ἀδαλβέρτος τῆς Βαυαρίας, ὅστις κατὰ τὴν ἐν Λονδίῳ συνδιάσκεψιν ἄρχει ν' ἀναδειχθῇ διάδοχος ἐν περιπτώσει ἀτεκνίας τοῦ βασιλέως Ὀθωνος, ἀποποιεῖται κατὰ πάντα τρόπον τὴν τοῦ δόγματος ἀλλαγὴν. Ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, πρίγκηψ Λουϊτόποδος εἶχεν, ὡς πρεσβύτερος, πλησιέστερος δικαίωμα ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἀλλὰ καὶ οὗτος παρὶ τῆς χείρας τοῦ συζύγου του, πρίγκηπέσσης τῆς Τσκαῆνης, ἀνατραφεὶς ἐν ἄρα ἀφοσιώσεται πρὸς τὸν καθολικισμόν. Ἡ βασιλισσὴ τῆς Ἑλλάδος, προϊσταμένη τοῦ ἀγγλικῆς λεγομένου κόμματος, τόσῳ μᾶλλον ἐνδιέφερεται νὰ γίνῃ ὁ ἀδελφὸς τῆς διάδοχος τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου, καθόσον ἐδπάνησεν εἰς τὸ νέον ἐκεῖνο Κράτος· μέγα μέρος τῆς σηματικῆς, ἰδίως περιουσίας τῆς, ἧτις, μετὰ θανάτου τῆς, θὰ περιήχεται εἰς τοῦς πλησιέστερους τῆς, συγγενεῖς. Ἀλλὰ καὶ τὸ βρασιτικὸν κόμμα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐνεργεῖ δραστηρίως· κινεῖ δὲ αὐτὸ τὰς συμπαιδείας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τῆς ταυτότητος τοῦ θρησκευομένου πρὸς τὴν Ῥωσίαν καὶ ὑποβάλλει ὅτι ὁ τελικὸς σκοπὸς ὅλων τῶν πολιτικῶν ὁνειρῶν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἀνατολήν, τὸ νὰ ἴδωσι τὸν ἑλληνικὸν σταυρὸν λάμποντα ἐπὶ τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας, θὰ ἐπιτευχθῇ ἐὰν τὸ ἑλληνικὸν σκηπτρον περιέλθῃ εἰς τὰς χεῖρας Ῥώσου πρίγκηπος. Ἡ Ῥωσὶς πρίγκηπέσσης Μαρία δούκισσα τοῦ Λευχτεμπεργ (ἧς ὁ σύζυγος, ἦτον υἱὸς ἀδελφῆς τοῦ δούκῃ Μαξιμίλιανου τῆς Βαυαρίας), ὑποβάλλει τὴν ἐν Πρισίαις διπλωματικὴν ὑπὲρ τοῦ πρεσβυτέρου τῶν υἱῶν τῆς, ἀνεψιοῦ τοῦ νῦν αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσίας ὁ δὲ κόμης Βαλέσκις ἀσπάζεται τὴν πρόθεσιν αὐτῆς, ὅχι ὅμως, τόσον καὶ οἱ περὶ τὸν αὐτοκράτορα.

Οἱ συγγενικοὶ οὗτοι συνδυασμοὶ ἀποτελοῦσι τὸν γόρδιον δεσμόν τοῦ περὶ διαδοχῆς τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου ζήτηματος, δι' οὗτε τὰ οἰκογενειακά συμβούλια ἐνὸς δευτερεύοντος βασιλικῆς οἴκου τολμοῦν νὰ λύσωσιν οὔτε τίς τῶν μεγάλων δυνάμεων ἔχει ὄρεσιν νὰ κόψῃ διὰ τῆς σπάθης, ἐπειδὴ κατὰ χάθος ἔχει στενήν μετ' αὐτοῦ συνάρεσιν ἡ εἰρηστανμένη μεγάλη λύσις τοῦ ἀνατολικῆς ζήτηματος.»

Ἐν Τριπόλει τῆς Συρίας τὴν 19 Ἰουρίου 1861.

Κύριε Συντάκτα τῆς Ἐφημερίδος ὁ «Ἀστὴρ» καταχωρήσατε παρακαλῶ εἰς τὸ ἐντιμον φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας τὰ ἐξῆς ὑπὸ εὐθύνην μου.

Ἡ ἀπλὴ ἀφήγησις γεγονότων τινῶν εἰς Τρίπολιν τῆς Συρίας συμβάντων, ἀρκούν ν' ἀφαιρέσωσι πάντα τυχὸν μένοντα δισταγμὸν περὶ τῆς ἰθικῆς, τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς

ἐκπληρώσεως τοῦ προορισμοῦ τῶν ἐν Τουρῖα Προξένων τῆς ἀτυχῆς ἡμῶν πατρίδος.

Ὁ ὑπερβόλιος τῆς Α. Μ. τῆς Ἑλλάδος Μ. Δ. Νικολαΐδης ἀφ' οὗ περιέπεσαν εἰς ἄλλα ὅσα ἀνομήματα, ἀφ' οὗ διὰ τῆς ὑπερβολικῆς καὶ πρὸς πᾶσαν ἰδέαν ἰκανότητός του, τὸν ἀξιώσιμον καὶ ἀξιόλογον προϊστάμενον τοῦ Κυρίου Νικόλαου Κανάρην ἐξηπάτα διαδοχικῶς καὶ ἐφενάκισεν, ὑπέπεσε τέλος εἰς τοιαῦτα ἀνοσοιργήματα, παραβιάσεις καὶ πράξεις κικλήθεις, ὥστε ἐξήντησε πᾶσαν ανοχὴν τοῦ προϊσταμένου αὐτοῦ, καὶ ἔπεμψεν οὗτος εἰς Τρίπολιν τὸν Γραμματέα τοῦ Προξενίου Βυρητοῦ, ὡς ἀνακριτὴν, πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ βεβαίωσιν τῶν πράξεων τοῦ Κυρίου Νικολαΐδου, δι' ἧς διαδοχικῆς καὶ ἐντονότατοι καταμνήσεις ἐγένοντο.

Δὲν ἀμφισβᾶλλεται ἀπὸ τὸν νόμον καὶ κατ' ἄλληλον τῆς ἀνακρίσεως τρόπον, ὅτι ὁ ἀνακριτὴς ἔμαθεν διὰ τὸν Κύριον ὑπερβόλιον, ὅσα ἐν τριόδοις καὶ ἀγυαῖς κατὰ τοῦ Κυρίου Νικολαΐδου ψάλλονται, προσβάλλοντα θανασίμως τὸν ἐθνικὸν μας χαρακτῆρα, καὶ αμαυροῦντα τὸ ἄτομον τοῦ Κυρίου Νικολαΐδου, εἰς ὃν ἡ δυστυχημένη Πατρίς ἀνέβησεν ἔργον, τὸ ὅποιον ἐκαπήλευσεν οὗτος χάριν ἀτομικῶν παθῶν, ὀρέξεων καὶ τῶν ἐμπορικῶν του συμφερόντων. Ὅποια τῶρα τῆς Κυβερνήσεως ἐπέται ἡ δικαιοσύνη! Δύναται νὰ κωφεύσῃ καὶ τῶρα; Δύναται νὰ ἀφήσῃ τοὺς Ἕλληνας δυστυχεῖς, προστατευομένους ἐνταῦθα ἀπὸ τὸν Νικολαΐδην, καὶ νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν θέσιν του, ἀφ' οὗ οὗτος ἐσραγιάσε πᾶν ἱερὸν καὶ ὅσιον;

Εἰς τὴν ἐξειδικιασμένην πολιτικὴν φρόνησιν, νοημοσύνην καὶ φιλοπατρῖαν τοῦ ἐνδόξου υἱοῦ τοῦ Σαλαμινομάχου ἐκείνου, καὶ τὴν δικαιοσύνην τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ τριεσβάτου ἡμῶν Ἄνακτος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος τοῦ νὰ μὴ ἀνεχθῶνται νὰ φορολογηθῶνται οἱ Ἕλληνες ἀδίκως, νὰ καταπιέζωνται ἀνόμως, καὶ ἄλλα τινὰ, τὰ ὅποια χάριν τῆς ἀξιοπροσεχίας τῆς Ἑλλάδος παραλείπω, πεποίθημεν ἀκλόνητος, ὅτι τὸν Νικολαΐδην, τὸν ὅποιον περιωρισμένον κρατεῖ ὁ Κύριος Κανάρης εἰς Βυρητόν, θέλουσι καταδιώξουσιν, καὶ ἰκανοποιήσιν οὕτως τὰ συμφέροντα τῶν Ἑλλήνων ἐν Τριπόλει σφραγισθέντα ἀπὸ τὸν χαρακτῆρα, τὸν ὅποιον ἔδειξεν αὐτὸς ὁ Νικολαΐδης, καταπαύσει δὲ τὴν δολοφόνον ὑπόνοιαν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀνέχεται τοιοῦτους ἀντιπροσώπους τῆς.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΑΡΙΚΑΚΗΣ.

Ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Νικολάου Μπραγκουδάκη Βίσηγητῆς Δικαστῆς.

Προσκαλεῖ τοὺς δανειστὰς τοῦ εἰρημένου πτωχεύσαντος Μπραγκουδάκη, νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν του εἰς τὴν ἀΐθουσαν τοῦ ἐνταῦθα Ἐμποροδικείου τὴν 17 ἐνεστώτος μηνὸς ἡμέραν τρίτην, ὥραν 3 μ. μ. διὰ νὰ μᾶς παραδώσῃ τριπλοῦν κατάλογον τῶν κατ' αὐτοὺς διοριστέων προσωρινῶν Συνδικίων.

Ἀρμόδιος Κλητῆρ νὰ εἰδοποιήτῃ ἐγγράφως ἕνα ἕκαστον τῶν δανειστῶν καὶ ὁμοίων νὰ δώσῃ πρὸς δημοσιεύσιν εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην ἐφημερίδα Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων.

Ἐρμούπολις 11 κτωβρίου 1861. Ὁ εἰσηγητῆς Α. Οἰκονόμος.

Ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τῶν ἀδελφῶν Κωνσταντίνου καὶ Δ. Κλιματικῶν προτωρινῶς Συνδικίος Εἰδοποιεῖ, ὅτι.

Ἀπὸ τῶν τῶν σφραγίδων αἰτίνας ἐπετέθησαν ἐν τῇ ἐνταῦθα ἐμπρικῇ ἀποθήκῃ τῶν εἰρημένων πτωχευσάντων καὶ ἀπογραφέντων νομίμων τῶν ἐν αὐτῇ εὐρεθέντων ἐμπορευμάτων, προσκαλοῦνται ὅσοι ἐπιθυμοῦν ν' ἀγοράσωσι καθ' ὁμάδα τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα νὰ λάβωσι γνῶσιν αὐτῶν καὶ τῆς ἐκτιμήσεως των ἐν τῇ ἀπογραφῇ ἐν τῇ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐμπορικῇ ἀποθήκῃ μας καὶ νὰ προσφέρωσι τιμὴν, ἐὰν δὲ αἱ προσφερεθῆσαι τιμᾶι εἰσὶν μικρότεραι τῆς ἐκτιμήσεως τότε θέλουσι πωληθῆ τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα ἐν δημοσίῳ πλειστηριασμῷ ἐξωθεν τῆς ῤηθείσης ἀποθήκης μας λιανικῶς εἰδοποιουμένου τοῦ κοινῶν διὰ κήρυκος περὶ τούτου.

Αἱ εἰρημένα καθ' ὁμάδα προσφοραὶ εἰσὶν δεκτοὶ μέχρι τῆς προσεχοῦς Πέμπτης, ἐὰν δὲ ὡς εἴρηται δὲν παραδεχθῶν, ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης ἡ λιανικὴ ἐκποίησις των καὶ θέλει ἐξακολουθῆ μέχρι πωλήσεως ὅλων.

Ἐν Ἐρμούπολει τὴν 11 Ὀκτωβρίου 1861. Ἐγκρίνεταί. Ὁ εἰσηγητῆς Ἀ. Οἰκονόμος.

Ἐν Τριπόλει τῆς Συρίας τὴν 19 Ἰουρίου 1861.

Κύριε Συντάκτα τῆς Ἐφημερίδος ὁ «Ἀστὴρ» καταχωρήσατε παρακαλῶ εἰς τὸ ἐντιμον φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας τὰ ἐξῆς ὑπὸ εὐθύνην μου.

Ἡ ἀπλὴ ἀφήγησις γεγονότων τινῶν εἰς Τρίπολιν τῆς Συρίας συμβάντων, ἀρκούν ν' ἀφαιρέσωσι πάντα τυχὸν μένοντα δισταγμὸν περὶ τῆς ἰθικῆς, τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς

ΝΕΑ ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἀριθ. 249. Ἐπειδὴ ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ εἰς τὴν παρὰ πόδας τῆς παρούσης ἐκθεσίν μου ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἀναφερο-

ΕΓΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ.

Αριθ. 2719.

Τὸ πρὸ δύο ἡδὴ ἐτῶν ἐγκαταστημένον ἐνταῦθα Πρακτορεῖον τῆ. ἐν Πάτραις Ἀσφαλιστικῆς Ἐταιρίας τοῦ Σωτήρος, κατὰ συνέπειαν ἀποφάσεως αὐτῆς, λαμβάνει ἀπὸ σήμερον τὸν τίτλον τοῦ Ἐγκαταστήματος ἔχοντος τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ ἐνταῦθα πᾶσαν πληρωμὴν ἀποζημιώσεως καὶ πρὸς τοῦτο θέλουν εἶσθαι πάντοτε πρόχειρα χρήματα εἰς τὴν διαθεσιν τῆς Διευθύνσεως ταύτης.

Περιπλέον ἡ εἰρημένη Ἐταιρία ὑποβάλλει αὐθιγῶς ἐαυτὴν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐνταῦθα δικαστηρίων, καὶ ἐν περιπτώσει διαφωνίας, οἱ ἀσφαλισθέντες χαιροῦσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξωσιν ἢ τὰ ἐνταῦθα δικαστήρια ἢ τὰ ἐν Πάτραις.

Ταῦτα φέροντες εἰς γνῶσιν τοῦ κοινου, καὶ ἰδίως τῶν Κυριῶν ἐμπόρων καὶ ναυτιλλομένων, καὶ εὐχαριστοῦντες αὐτοὺς διὰ τὴν ὁποίαν μέχρι τοῦδε ἐδείξαν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν Ἐταιρίαν, καὶ πρὸς τὸν κλάδον τοῦτον αὐτῆς, εὐελπιζόμεθα ὅτι θέλουν εὐαρεστηθῆν νὰ ἐξακολουθήσωσι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς χορηγοῦντες αὐτὴν, ὑπ' ὅσιν μάλιστα ἔχοντες, καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι ἡ Ἐταιρία τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύομεν σταθερὸν αὐτῆς ὀδηγόν, ἔχει πάντοτε τὴν καλὴν πίστιν εἰς ὅλας τὰς ἀσφαλιστικὰς αὐτῆς ἐργασίας, ὡς καὶ

εἰς τὰς ἀποζημιώσεις τῶν ἐνδεχομένων κινδύνων.

Ἐν Σύρῳ τὴν 11ην 8βρίου 1861.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς Ασφαλ. Ἐταιρίας τοῦ Σωτήρος
ΚΩΝΣΤ. Γ. ΨΥΧΑΣ.

Κύριε Συντάκτα τοῦ Ἀστέρος.

Εὐχρηστῆσθε παρακαλῶ νὰ καταχωρίσατε εἰς ἐν τῶν φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας τὰ ἐξῆς.

Βίδοποιῶ τὸ κοιὸν ὅτι τὸ εἰς βάρους μου καὶ διαταγῆν τοῦ ἐν Σμύρνῃ Κ. Φραγκούλη Σκυλίτζη ἐκδόθεν ὑπ' ἐμοῦ κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ π. ε. ἐν Σμύρνῃ γραμμάτιον ἐκ λιρῶν ὀθωμανικῶν ἑκατὸν πενήκοντα ἐξωφλήθη ὑπ' ἐμοῦ ἐγκαίρως πρὸς τὸν ἰδίον κύριον Σκυλίτζην καὶ θὰ εἴται τοῦτο ἄκυρον πλέον ὑπ' ἐμοῦ.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ γραμμάτιον τοῦτο πολλάκις τῷ ἐξῆς δι' ἀλληπαλλήλων ἐπιστολῶν μου πρὸς ἐπιστροφῆν μὴ ἀνέκον εἰς αὐτὸν πλέον, ἀλλ' οὕτως δὲν εὐπρεστῆθαι νὰ ἐκπληρῶσιν τὴν ὑποχρέωσίν του ταύτην καθὸ νόμιμον, τὴν παρακαλῶ καὶ αὐθις διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τούτου τρόπου ἵνα εὐδοκήσῃ νὰ μοι ἀποστείλῃ αὐτὸ, πρὸς ἀποφυγὴν ἄλλως τε δυσάρεστων συνεπειῶν τὰς ὁποίας ὁ ἐμπορικὸς τοῦ χαρακτηρὸς δὲν πιστεύομεν νὰ ἐπιτρέψῃ ἵνα λάβωσι χώραν.

Ἐν Τριπόλει τῆς Συρίας τὴν 15 7βρίου 1861.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΑΡΙΚΑΚΗΣ

μένων κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου Δημητρίου Δαβερῶν δὲν ἐγένετο κατὰ τὴν ὀγδόην πρέχοντος μηνὸς ὅτι ἦτο προσδιορισμένος διὰ τῆς εἰρημένης ἐκθέσεως ὑπ' ἀριθ. 215 ε. ε. μὴ δημοσιευθείσης τῆς δευτέρας Δημοποιήσεως ἐμπροσθέντως.

Διὰ ταῦτα ἐπαναλαμβάνοντες διὰ τῆς παρούσης δημοποιήσεώς μας τὴν κήρυξιν τοῦ προσδιορισμοῦ προσδιορίζομεν ἡμέραν αὐτοῦ τὴν εἰκοστὴν δευτέραν 8βρίου 1861 ἡμέραν Κυριακὴν ἧτις εἶναι ἡ πρώτη κυριακὴ μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ σήμερον μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας ἀρχομένου τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀπὸ τῆς 10 π. μ. ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος ὑπὸ τοῦ κήρυκος καὶ πληρονομένων τῶν χρημάτων αὐθιγῶς ἐπὶ τῆς τραπέζης ὑπὸ τοῦ τελευταίου πλειοδότου ἄλλως τε θέλουν ἐκτεθῆ εἰς ἀναπλειστηριασμὸν κινδύνως αὐτοῦ.

Ὁ πλειστηριασμὸς θέλει ἐνεργηθῆ ἐν τῷ χωρίῳ Στενὴ πρωτεύουσα τοῦ δήμου Σωσθενίου ἐξοθεν τοῦ καφενείου τοῦ Μάρκου Σαρή ὑπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου Συμβολαιογράφου Τήνου Κ. Νικολάου Α. Βιτάλη καὶ τοῦ του κωλυομένου ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Τήνου Ἀντωνίου Π. Πόμερο.

Ἐν Τήνῳ τὴν 7 8βρίου 1861.

Ὁ Κλητῆρ

I. Κυδώνης.

Διὰ τὴν ἀντυγραφὴν ἐν Τήνῳ αὐθημερόν.

Ὁ Κλητῆρ

I. Κυδώνης.

Αριθ. 292.

Εὐρετ.

ΠΡΩΤΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Περὶ διακηρύξεως καὶ γνωστοποιήσεως πλειστηριασμοῦ τοῦ ἐνταῦθα ἐλλιμενισμένου ἑλληνικοῦ πλοίου βροικίου ὀνομαζομένου ἢ Καλλιόπη τοῦ ὀποβίωσαντος ὀφειλέτου καὶ ἰδιοκτῆτου Ἀνδρέου Γεωργίου Κοτζιάς.

Ὁ Κλητῆρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Μιχαὴλ Α. Μυλωνᾶς.

Διακηρύττει ὅτι:

Κατ' αἴτησιν τοῦ ἐνταῦθα κατοικοῦντος Κυρίου Δημητρίου Καλημέρη, ναυτικοῦ, καὶ Ἀλεξάνδρου Δ. Ἀλεξάνδρου κατ' ἰκίου ἐνταῦθα πληρεξουσίου Δικηγόρου τοῦ Κυρίου Δημητρίου Καλημέρη καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. τριάκοντα χιλιάδας τετρακόσια πενήκοντα ἑννέα ἀριθ. 30,459 καὶ ἀπὸ δύο Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πενήκοντος ὀγδόου ἔτους καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμοῦ τριάκοντα χιλιάδας τετρακόσια ἑβδομήκοντα τρία ἀριθ. 30,473 καὶ ἀπὸ δεκατρεῖς Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πενήκοντος ὀγδόου ἔτους δύο ἐκτελεστῶν ὁμολόγων ναυτικοδανείων γενομένων ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἐρμουπόλεως Κυρίου Ἀνδρέου Δαυίδ, κηρυχθέντων ἐκτελεστῶν παρὰ τοῦ Κυρίου Πρωέδρου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν καὶ κοινοποιηθέντων νομίμως μετὰ τῆς παραπόδας ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν τὴν τρίτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ πρώτου ἔτους ἐκ μέρους τοῦ Δημητρίου Καλημέρη πρὸς τὴν Κυρίαν Καλλιόπην χῆρα Ἀνδρέου Γεωργίου Κοτζιά διωρισθεῖσα δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 391 καὶ ἀπὸ 29 Σεπτεμβρίου (ε. ε.) ἀποφάσεως τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν δικαστικῶν κηδεμῶν τῶν ἀνηλίκων τέκνων τῆς Γεωργίου καὶ Δημητρίου τέκνων καὶ κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος πατρός των Ἀνδρέου Γ. Κοτζιά πλοιάρχου καὶ ἰδιοκτῆτου τοῦ αὐτοῦ πλοίου, κατοίκων ἀπάντων ἐνταῦθα ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ

τὰ ὑπ' ἀριθ. διακόσια ὀγδοήκοντα ἀριθ. 280 καὶ διακόσια ὀγδοήκοντα ἐν ἀριθ. 281 τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ πρώτου ἔτους δύο ἐπιδοτηρίων ἐμοῦ τοῦ ἰδίου δικαστικοῦ κλητῆρος Μιχαὴλ Α. Μυλωνᾶ. Παραλαβὼν ὁ ὑποφαινόμενος Δικαστικὸς Κλητῆρ τὸν δημόσιον Κήρυκα Νικολαὸν Γεωργίου Σκωτάκην κάτοικον ἐνταῦθα διακηρύττω δι' αὐτοῦ καὶ γνωστοποιῶ καθ' ὅλην τὴν πλατεῖαν καὶ ἀγορὰν τῆς πόλεως ταύτης εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ ἐνταῦθα Τελωνείου, εἰς τὴν αἰμασίαν τοῦ ἐνταῦθα λιμένος εἰς τὴν θύραν τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου καὶ ἐμποροδικείου καὶ εἰς τὰς θύρας τῶν δύο ἐνταῦθα ἐμπορικῶν λεσχῶν μὴ ὑπάρχοντος ἐνταῦθα χρηματιστηρίου ὅτι, ἐπειδὴ ἡ εἰρημένη Καλλιόπη χῆρα Α. Γ. Κοτζιά ὑπὸ τὴν ἰδιότητά της ἐπετάχθη δυνάμει τῶν προαναφερθέντων συμβολαίων ἵνα ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας πληρῶσιν πρὸς τὸν αὐτὸν Δημήτριον Καλημέρη διὰ μὲν τὸ πρῶτον ναυτικοδάνειον κεφάλαιον δραχμὰς ἑξ χιλιάδας ἀριθ. 6,000 καὶ τοὺς τόκους αὐτῶν ἕξ 2 Μαΐου 1860 μέχρις ἀποπληρωμῆς καὶ τῆς ἐπιταγῆς τὰ ἑξοδα δραχμὰς ἑνδεκα ἀριθ. 11 διὰ δὲ τὸ δεύτερον ναυτικοδάνειον κεφάλαιον δραχμὰς ἑξ χιλιάδας ἀριθ. 6,000 τοὺς τόκους αὐτῶν ἀπὸ 13 Μαΐου 1860 μέχρις ἀποπληρωμῆς ἀνὰ ἐν τοῖς ἑκατὸν τὸν μῆνα καὶ τὰ ἑξοδα τῆς ἐπιταγῆς δραχμὰς ἑνδεκα ἀριθμὸς 11 ἀλλ' αὕτη δὲν ἠδυνήθη νὰ πληρῶσιν τὸ ἀναφερόμενον ναυτικοδάνειον ὑπὸ τὴν ἐκτεθείσαν ἰδιότητά της ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας, διὰ τοῦτο θέλει γίνεαι ἀναγκαστικὴ πώλησις καὶ πλειστηριασμὸς τοῦ ἀναφερομένου κατασχθέντος πλοίου ἢ Καλλιόπη τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ ἀποβιώσαντος πλοιάρχου καὶ ὀφειλέτου Ἀνδρέου Γ. Κοτζιά ὁμοῦ μετὰ ὅλα τὰ ἄρμενά του ἀποσκευῆν καὶ λοιπὰ ὡς ἀκριβῶς περιγράφεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 286 καὶ ἀπὸ 6 8βρίου 1861 ἐκθεσιν ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἐνεργηθείσης

παρ' ἐμοῦ τοῦ ὑποφαινόμενου κλητῆρος Μιχαὴλ Α. Μυλωνᾶ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀναφερομένων ναυτικοδανείων καὶ τῶν γενομένων καὶ γεννησομένων ἐξόδων τοῦ πλειστηριασμοῦ μέχρις ἀποπληρωμῆς ὀφειλομένων παρὰ τῶν αὐτῶν κληρονόμων πρὸς τὸν Δημήτριον Καλημέρη.

Τὸ ἀναφερόμενον πλοῖον βροικίου ἢ Καλλιόπη εἶναι χωρητικότητος τόνων ἑλληνικῶν διακοσιῶν τεσσαράκοντα τέσσαρα καὶ τριάκοντα ἑννέα τῶν ἐννενήκοντα τεσσάρων ἀριθ. 244 καὶ 39)94 εἶναι δὲ ἐγγεγραμμένον εἰς τὸν λιμένα Σύρου, καὶ ἐκτιμήθη τὸ ὅλον πλοῖον ὁμοῦ μετὰ ὅλα τὰ ξάρτια ἄρμενα καὶ λοιπὰ παρακολουθήματα παρὰ τῶν παρευρεθέντων μαρτύρων καὶ ἐκτιμητῶν διὰ δραχμὰς εικοσιπέντε χιλιάδας ἀριθμὸς 25,000.

Ἐπρόσφερον ὁ ἐπισπεύδων τὴν κατάσχεσιν Δημήτριος Καλημέρης διὰ ὅλον τὸ ἀναφερόμενον πλοῖον ὁμοῦ μετὰ τὰ ἐπιπλα καὶ παρακολουθήματά του διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη προσφορὰ δραχμὰς δεκαπέντε χιλιάδας ἀριθμὸς 15,000.

Ὅτι ἡ κατακύρωσις θέλει γίνεαι εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα καὶ τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν ὅτι αἱ πλειστηριάσεις θέλουν ληφθῆ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου συμφώνως μετὰ τὴν ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου (ε. ε.) πράξιν τοῦ εἰσηγητοῦ δικαστοῦ Κυρίου Ἀδαμαντίου Πετρίτζη Παρέδρου τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν τὴν εἰκοστὴν δευτέραν εἰκοστὴν ἐνάτην Ὀκτωβρίου (ε. ε.) καὶ πέμπτην Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ πρώτου ἔτους ἡμέρας Κυριακᾶς τὰς μὲν δύο πρώτας ἀπὸ τὴν δεκάτην ὥραν π. μ. μέχρι τῆς ἐνδεκάτης ὥρας π. μ. τὴν δὲ τελευταίαν ἀπὸ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν π. μ. μέχρι τῆς ἀποσβέσεως τῶν φώτων, ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τούτου διορισθέντος εἰσηγητοῦ δικαστοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 404 (ε. ε.) ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν

Κυρίου Ἀδαμαντίου Πετρίτζη Παρέδρου τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Ἡ μὲν πώλησις γίνεαι μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας εἰς νομίσματα τῆς βασιλικῆς διατηρήσεως, τὸ δὲ πλειστηριαζόμενον πλοῖον κατακυροῦται μετὰ τὴν ἀπόσβεσιν τῶν φώτων πρὸς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα καὶ τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν.

Ἡ παροῦσα ἐκθεσις ἀφοῦ διακηρυχθῆ κατ' ὅλον τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τοῦ ρηθέντος κήρυκος παρόντος μας εἰς ὅλους τοὺς ἀναφερομένους τόπους ὡς ἀνωτέρω σύμφωνα μετὰ τὸ ἄρθρον 202 καὶ ἐπὶ τοῦ ἐμπιρικοῦ νόμου θέλει δημοσιευθῆ ὡς τῆς ἐνταῦθα ἐκδομένης ἐφημερίδος ὁ « Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων ».

Συστάθη ἡ παροῦσα ἐκθεσις διακηρύξεως σήμερον τὴν δεκάτην τετάρτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ πρώτου ἔτους ἡμέρα Σάββατον ὥραν δεκάτην π. μ. ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου ἧτις ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ρηθέντος Κήρυκος καὶ ἐμοῦ τοῦ ὑποφαινόμενου δικαστικοῦ κλητῆρος.

Ὁ Δημόσιος Κήρυξ

Νικόλαος Γ. Σκωτάκης.

Ὁ Δικαστικὸς κλητῆρ

Μιχαὴλ Α. Μυλωνᾶς.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντυγραφῆς ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου αὐθημερόν.

Ὁ Δικαστικὸς Κλητῆρ

Μιχαὴλ Α. Μυλωνᾶς.

Αριθ. 286.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἀναγκαστικῆς Κατασχέσεως.

Σήμερον τὴν ἕκτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ ἐπέται συνέχεια

(Ἔπεται δικαστικὸν παράρτημα)

ΥΠΟΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.